

REFORMÁTUS HÍRADÓ

IV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

A támogató kolozsvári református egyház-
községek: Fels város,
Hidelve, Írisz, Kerekdomb,
Szamosfalva, Törökvágás
és Újalsóváros.

Szerkesztő bizottság:
Ballai Zoltán, Bibza Gábor,
Kerekes Edit

Angyalkodó györgyfalviak: gyermek- otthonok lakóit táboroztatják

Olykor ördögbe bújó angyalok, máskor hihetetlenül ragaszkodó szeretetforrások azok az erdélyi gyermekotthonokban élő fiatalok, akik nyaranta ellepik a györgyfalvi gyülekezeti házat, és mi sem természetesebb a helyi lelkész és családja, meg a falu lakói számára, hogy mindenféle finomsággal töltsék tele, kirándulni vigye vagy élménydús programokra hívja a falujába érkező kis vendégeket. A tábor a kezdetektől fogva nagy sikernek örvend nemcsak a táborlakók, de a falubeliek körében is. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az ilyenkor készülő sok-sok finomság, a helyi lovasgazdák jóindulata, na meg a gyermekotthon lakói és a falusiak között évente megszervezett, jó hangulatú focimeccs, nem beszélve a tábor idején szövedékre, életre szóló barátságokról. Az angyalkodás rejtelmeibe, az évről évre színvonalasabb rendezvény sikerének titkába avatott be bennünket Antal Enik, a tábor ötletgazdája, főszerkesztője és főszerkesztője. (Részletek a 8. oldalon)

Szekereken viszik a györgyfalviak a táborozókat a sóstóhoz

Nőként, lelkészen

SZÖLLÖSI ETELEKA

A megígért Vigasztaló kiáradt a jeruzsálemi gyülekezetre. A tanítványokból apostolok lettek. Már nem rettegtek, nem bujdosnak, hanem tanítottak, neveltek, gyógyítottak, szeretetszolgálatot végeztek. Amit Mesterüktől hallottak, továbbadták, éltek Krisztus követésével.

A Szentírás a Krisztus-követés számtalan példáját adja tudunkra. Az első keresztyén gyülekezet életében nagy szerepet játszott a tanítás, tanulás. Amit megtanultak, azt meg is éltek az úrvacsorai közösségben és a közös imádságokban. Istent dicsőítő énekek énekelésében. Naponta jártak istentiszteleti közösségekbe. Az asszonyok szeretetszolgálatot is végeztek a gyülekezetekben. Szinte mindent átölelt tevékenységük.

Tábita (Dorkász) felnőtteként lett keresztyénné. Isten szeretete különösen a kicsik, az elesettek, özvegyek felé irányította figyelmét. Jó ízléssel, igényesen varrt. Lelkesen ajándékozott általa varrt ruhákat.

Lidia Thiatirában született, de Filippiben lakott. Úzletasszony volt, aki elsőként fogadta be a Krisztusról szóló evangéliumot Európában. Háza az első missziói és gyülekezeti központ lett ezen a kontinensen. Istentől asszonyokkal járt ki a Filippi határában levő kis folyócska partjára imádkozni.

Priscilla Pál apostol munkatársa volt.

Az első gyülekezet példáját követve a mai református N szövevény a gyülekezetek építésében vesz részt. Tagjai bibliáórára gyűlnek az ige köré, hogy ismeret, erőt merítsenek abból, Aki az élet forrása. Istentiszteleti hangfelvételt visznek egyháztagnak. Idősek, betegek, özvegyeket látogatnak, olykor bevásárlást és gondozást is felvállalnak. Idősek embereket számlálják. Hát még az ember. Népek is. John James Brown (írói nevén James J. Lachard) Interjú Istennel című írásának egyik mondata: Úgy élnek, mintha soha nem halnának meg, és úgy halnak meg, mintha soha nem éltek volna.

Pedig „Olyan az ember, mint a lehelet, napjai mint az átfutó árnyék” (Zsolt 144,4). Gyenge fuvallat, elvész. Ezt felismerve, miért ne kezdjük keresni Isten lehetőségét? Az életlehelet, Lelke más – a gyűlölem Lelke. Jön gyűlölem, hogy gyűlölem. Koronája az örök élet koronája is. Halál és pokol feletti gyűlölem nem zárja el tőlünk. Egyszülött Fiában nekünk ajánlja. Pünkösdkor is.

2014 pünkösdjén ezért is ünnepelünk. Miért ne?

Sz. II. János,
Kolozsvár-Hidelvei lelképásztor

Jött gyűlölem, hogy gyűlölem

Jézusé minden hatalom. Gyűlölt és uralkodik. Hát tetszik, ha nem. Nincs távol. Ígéretét betöltve töltötte ki Lelkét ránk. Feltámadása utáni ötvenedik napon látványosan. Erővel és hatalommal. Megszületik a jeruzsálemi gyülekezet, a keresztyén anyaszentegyház. Isten Lelke ma is dolgozik. Láthatatlanul? Eredményei láthatóak.

Az első pünkösdi látványos esemény volt, rendkívüli fény- és hanghatások kísérték (ApCsel 2). Valahogy jelle lett. Jézus akarta, tanítványainak szólt róla, megígérte. És mert jelle, nem köteles megismételni.

A kolozsvári református lelképásztorok májusi bibliaóráján az apokalipszis négy lovasáról szóló Ige Jel 6,1-8 köré gyűlünk össze (a címbe jelöltem itt olvasható: Jel 6,2). Tanakodtunk, mérlegeltünk. Szerintem (nyilván más szempontok is

vannak) Isten teremtett világát itt lent – ebben a kozmoszban – négy lovas, négy erőt, négy sajátos energia határozza meg. Valahogy olyan ez az ige is, mint egy számítógépes program, melyet többféleképpen futtatunk a Szentírás rendszerében, és lenyűgöző eredmények születnek. Látszólag eltérőek, végső soron mégsem azok, ha a Szentírás összefüggéseiben vizsgáljuk.

Isten Szent Lelke a gyűlölem Lelke.

Ha ma nagy divat gyűlöletesnek lenni, íme a megoldás: kérd a gyűlölem lelkét és gyűlölni fogsz! Megtanulsz bánni az Isten fegyvertárában fellelhető fájjal, és gondolatodnak, szavadnak, mindennek, amit teszel, célja van, és célba jut. Ezenfelül a szentek koronáját kapod – valóban a teremtés koronája lesz. Beteljesedik rajtad az uralkodói áldás (1Móz 1,28), uralkodni tudsz magadon, indulataidon, környezeteden. Uralod a kibontakozó folyamatokat, azokat ellenrizni, kezelni tudod.

Isten Lelke a gyűlöletes küzdelem Lelke.

Mindenért meg kell küzdeni? Annak van igazán értéke, amiért megküzdeztél. Magad küzdelettél meg érte. Menyyny tusa, viaskodás ott bent, a szívben, itt kint, környeze-

tünkben. Az egész emberi történelem és kultúránk arról beszél, hogy jó célokért küzdeni érdemes. Jó célokért jó szabályok szerint. Hányszor, minden erőfeszítés ellenére, egyértelművé válik, hogy alulmaradunk, vereséget szenvedünk. Magunkban, egyedül harcolunk mindennel, mindenkivel? Csak Isten Szent Lelke vezet el a gyűlölemre. Legyen szövetséges társunk!

Isten Lelke a méltányosság Lelke.

Még akkor is, ha a gazdaság keretei igencsak (túlontúl?) rugalmasak ebben a tekintetben (is). Tény, hogy a társadalom, az egyének jóléte erősen gazdasági alapoktól is függ. Bármilyen erősen tőlünk egykor gazdasági élete, a felhalmozott méltánytalanságok következtében összeomlik.

Másfelől, ha felelősen bánsz a rád bízott értékekkel, magad is azon csodálkozol: milyen kevés kell ahhoz, hogy valóban boldog tudj lenni, és másoknak is boldogságot tudj szerezni. Az anyagiasság olykor (gyakran, netán mindig?) a méltánytalansággal, figyelmetlenséggel, fegyelmetlenséggel jár együtt: túlhalmozott anyagi javaid (Mammon) végül bálványként tornyosulnak fölé, eszközökké züllesz, kiégetik lelked. Holott az anyagiak-

nak eszközökké kellene lenniük a méltányos világ kialakításában. Isten Lelke segít legyőzned az anyagiasság torzító hatásait. Amid csak van, eszköz a magad és környezeted boldogulásához. Nem profithajhász – mindent és mindenkét kihasználó – ember vagy, hanem Isten áldott gyermeke. Tücsöred.

Isten Lelke az alázat Lelke.

Semmi sem örök abból, ami most van. A nagy hegyek is idővel felmorzsolódnak. Hát még az ember. Népek is. John James Brown (írói nevén James J. Lachard) Interjú Istennel című írásának egyik mondata: Úgy élnek, mintha soha nem halnának meg, és úgy halnak meg, mintha soha nem éltek volna.

Pedig „Olyan az ember, mint a lehelet, napjai mint az átfutó árnyék” (Zsolt 144,4). Gyenge fuvallat, elvész. Ezt felismerve, miért ne kezdjük keresni Isten lehetőségét? Az életlehelet, Lelke más – a gyűlölem Lelke. Jön gyűlölem, hogy gyűlölem. Koronája az örök élet koronája is. Halál és pokol feletti gyűlölem nem zárja el tőlünk. Egyszülött Fiában nekünk ajánlja. Pünkösdkor is.

2014 pünkösdjén ezért is ünnepelünk. Miért ne?

Sz. II. János,
Kolozsvár-Hidelvei lelképásztor

Hídalmási Csendesnapok

„ A Hídalmási Csendesnapokat hatodik alkalommal szerveztük meg a törökvágási fiatalok számára. A négy napos tábor célja idén is az volt, hogy fiataljainknak megadjuk a lehetőséget az imádkozásra, az elcsendesedésre, a közösség építésére és természetesen a szórakozásra is.

Idénként szükséges kimozdulni a megszokott keretek közül, az internet rabságából, a város zajából azért, hogy önmagunkra, egymásra és Istenre jobban odafigyelhessünk.

A tábor döntés elé állítja fiataljainkat, hiszen a május elseje körüli időszak sokak számára a kirándulás, a korlátlan buli lehetőségét kínálja, és sokak számára

a keresztyén tábor ilyenkor csupán a harmadik vagy negyedik helyre kerül a „listán”. Az idén 18 fiatal mégis a csendesnapok mellett döntött.

Az áhítatok alkalmával és a különböző közös tevékenységek, csapatépítő játékok során rájöttek a fiatalok, hogy mennyire fontos egymás szeretete, az egymásra való odafigyelés és az Istennel való kapcsolat. A különböző közösségépítő játékok és a vetélkedők is nagymértékben erősítették a fiatalok közötti kapcsolatokat.

Berszán László
Kolozsvár-Törökvágási
beosztott lelkipásztor

„ Bea: Számomra élményekkel teli tábor volt. Sok elképzeléssel indultam el, de nem gondoltam volna, hogy ennyire jó lesz. Fontosak voltak az áhítatok, mert így mindenki magába tudott szállni, és el tudott gondolkodni mindenről, ami foglalkoztatja.

„ Ákos: a közös programok, játékok, a kaja és a táborot ez tetszett nekem leginkább.

„ Kinga: A Csendesnapokra váratlanul mentem el. Már rég nem voltam táborban, nagyon vágytam már egyre, és nem is bántam meg. Ez a hétvége egészen csendes volt, ami jót tett nekem. A vizsgák előtt kell egy kis kikapcsolódás, feltöltés. A táborot ez mellett éneklés, a jó társasjátékok összekovácsolták a csapatot. A Csendesnapokról hazahoztam magammal a békét, sok szép emléket, barátokat és a vágyat, hogy újra mehessek ilyen táborba.

Kiváló mulatság a csapatjáték

Közösségépítő fagyizás

Egység Fesztivál – kétbusznyi élmény a kálvinista Rómában

Rövid volt a május 23-ról 24-re virradó éjszaka azok számára, akik jelentkeztek a nem kis fáradsággal járó utazásra Debrecenre. A magyar reformátusok hetedik világtalálkozásának központi eseményeként megrendezett debreceni fesztivállal ünnepeltük az egységes Magyar Református Egyház létrejöttének ötödik évfordulóját.

„ A felkelő nap fényével biztatótt minket Istenünk, hogy jókedvvel és reménységgel indulhatunk az előttünk álló útra, nem lesz rossz időjárás. Két autóbusszon presbiterek, idős és fiatalok, szövetségi tagok, ifisek és lelkipásztorok utaztak, hogy az együvé tartozás örömeit újból átéljék. Már induláskor rövid áhítatot tartottunk, együtt imádkoztunk a találkozás örömeért, és énekeltük „Kövesd a Jézust, kövesd még ma...”.

Az autóbusszon zajlott a bemutatkozás, új barátságok születtek, igazi jó testvéri beszélgetések alakultak ki az útitársakkal. Délelőtt tízkor a Nagytemplom előtt rövid ünnepélyes megnyitó keretében tekinthettünk vissza a 2009. évi alkotmányozó zsinatra, amely kimondta, hogy mi, magyar reformátusok a minket elválasztó határok ellenére is egyek vagyunk. Az azóta eltelt öt évet értékelte beszédében dr. Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, köszöntve az Egység Fesztiválra érkezetteket, majd Kósa Lajos, Debrecen város polgármestere szólott az egybegyűlésekhez.

A két színpadon egymást váltották a kulturális műsorok, amelyekben minden részegyház képviseltette magát, a Kolozsvár Farkas utcai egyházközség fiataljai a *Légy jó mindhalálig* musicalt adták el a nagyszínpadon. A Nagytemplomban gyönyörködtet orgonakoncerteket hallgathattak meg az oda beté-

rt, a Kistemplomban elcsendesedésre alkalmas liturgiákkal, karénekléssel várták az ünneplőket. Egyházmegyénkben a Tordaszentlászlói Egyházközség Vegyeskara énekelt Balázs Ágnes vezényletével a Kistemplomban. Felemelő volt látni és hallani a Kolozsvári Református Kollégium Kórusát Székely

Árpád karnagy-igazgató vezetésével. Érdekes programokkal várták a debreceni Református Kollégium ódon falai közé belépőket is, többek között az ünnepi megnyitót követően, az egységjövők – püspöki fórumra.

A Kossuth téren sétálóknak is érdekes élményt nyújtott betekinteni a Lehetőségek Piacára, az egyházi könyvkiadók sátraiba, ahol mindegyik és tartalmas olvasnivalót vásárolhattak, örömeikre szolgált, hogy kerületünk iratkeresztése is képviseltette magát. Különösen elgondolkodtató volt az *Élet-*

út interaktív program, amelynek keretében utcai sátrakban egy-egy intézmény, közösségi vagy szolgálati ágazat példáján keresztül mutatta be, hogyan szólítja meg az egyház az embereket a „bölcs történelmi koporsóig”. Az *Életutat* bejárva valóban meglevenedett a látogató számára az egységfesztivál jelmondata: „*Legyenek láthatóvá tetteid.*” (Zsolt. 90, 16) Talán itt értettük meg, hogy a Református Missziói Központ milyen sokrétű munkát végez: siketmisszió, cigánymisszió, börtönmisszió, menekült misszió, hajléktalan

misszió, iszákosment misszió, házasság- és családsegítő szolgálat, telefonos lelkigondozás, repülőtéren misszió, kórházlelkészi szolgálat, vakmisszió.

A közösség érzését erősítette, hogy találkozhattak és együtt énekelhettek az istentiszteletre való készüléskor a testvérgyülekezetek (pl. Magyarfenes Vésztől vagy éppen a Kolozsvári Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének képviselőivel). Magasztos volt a több ezer tömeg együvé tartozása, imádkozása, úrvacsorázása. A lelki élményeken túl az érzelmek is tisztázódtak bennem és gondolom sokunkban, itt újból felismertük, és intenzitással megéltük, hogy nem vagyunk kicsik, és nem vagyunk egyedül, amennyiben együtt tudunk munkálkodni Isten dicsőségére.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy csodát látott velünk, köszönjük egyházkerületünknek, hogy biztosította számunkra a két 50 férőhelyes autóbust, hogy 93 kolozsvári traktusba tartozó testvérünkkel együtt belekóstolhattunk a „kálvinista Róma” légkörébe. Ezúton is illesse köszönet a szervezésben részt vevőket.

A hazafelé vezető úton a friss élmények igézetében, gondolataim már elrefutottak, hisz vasárnap hajnalra érkezünk vissza szülő hazánkba, ahol már készen álltak az európai parlamenti választási helyek, és jó volt érezni, tudni – ezt erősítette bennünk a debreceni találkozó is –, hogy erős hagyományokkal, hív keresztyénekként, igazi európaiak vagyunk.

Lengyel István
missziói elnöke

Diákok befonják az összefogást jelképező nemzeti színű szalagokat Debrecenben